

ДНЕВНИКЪ XXIX.

Засѣданіе отъ 13-й Декемврий 1879 година.

Подъ прѣдсѣдателството на Ив. Евстр. Гешовъ.

Засѣданието ся открива часа въ 12, пладнѣ; присѣдствувать 47 члена, отсѣдствувать 7, отъ тѣхъ безъ отпущкъ: Бояджиевъ, Карапировъ, Кръстевъ, Папазиянъ и Реджебъ Ага.

Секретарьтъ прочита протокола на прѣдпослѣднето засѣданіе, който ся приема съ поправки поискани отъ Д-ра Владо и К. Ахланла.

Прѣдсѣдательтъ обявява, че протоколътъ отъ послѣднето засѣданіе не е готовъ.

Секретарьтъ прочита краткото съдържание на постѣпалитѣ отъ послѣднето засѣданіе прошения, както слѣдва:

1-во, старѣйский съвѣтъ въ г. Калоферъ проси, като ся вземе въ внимание обѣдното положение на града, да ся освободи отъ данѣка, който има да ся наложи на населението на Областѣта.

2-о Черковно — Училищното Настоятелство въ г. Калоферъ моли да ся отведе за градското имъ училище единъ учителъ и една учителка, както и да ся набави училището имъ съ книги за ученицитѣ.

Хакановъ пита: по кои причини не ся чете прошеніето отъ вчерашна дата на Чирпанеца Миню Донювъ, което е различно отъ подаденото по преди по тоя прѣдметъ прѣдложение, понеже ся жалува отъ Дирекцията на Общитѣ Сгради за дѣто неиспълнила рѣшението на сѣдилището касателно купений отъ него за 57 $\frac{1}{2}$ л. т. желѣдъ отъ лѣса на с. Герене.

Прѣдсѣдательтъ обяснява, че тѣй като често постѣпватъ едни и сѣщи прошения върху едно дѣло, бюрото ся отнесе до комиссията за прошения за да узнае едно и сѣщо ли е това прошение съ подаденото вече по това дѣло или не. Щомъ като ся окаже че прошеніето не е сѣщото, то ще ся съобщи на Събранието.

Пристѣпва ся къмъ 1-й въпросъ на дневний рѣдъ, разискванието на 2 часть отъ законопроекта за заплатитѣ, щатитѣ.

Юруковъ казва, че ако тая статия отъ законопроекта ся разисква като негова часть, ще произлезе това че не ще ся може, каквато нужда и да би имало, отпослѣ да ся прибави въ щатитѣ ни единъ чиновникъ, билъ той писарь или другъ. защото законопроектътъ гласуванъ, става законъ, а, всякой знае, че законитѣ не ся промѣняватъ. Предъ видъ на изложеното той прѣдлага тая статия да ся разисква не като часть отъ законопроекта за заплатитѣ, а като часть отъ бюджета.

Салабашевъ прѣдлага да се каже въ законопроекта, че ония отъ чиновницѣ, които сж специалисти по предметъ си, получаватъ напълно опрѣдѣленитѣ отъ законопроекта заплати, а ония, които не сж специалисти, получаватъ само $\frac{3}{4}$ отъ тия плати. Той мисли, че по тоя начинъ ся поощряватъ младежитѣ да отиватъ да ся учатъ въ европейски училища.

Хакановъ намѣрва ненуждно прѣдложението на Салабашева като казва че е работа на главний управитель да ся съобразява съ закона по тоя прѣдметъ.

Величковъ отблъсва прѣдложението на Салабашева като непрактично и като въ противорѣчие съ съображенията, които ся взематъ въ опрѣдѣлението на платитѣ на чиновницѣ, понеже заплатитѣ не ся опрѣдѣляватъ за специалисти а за много — малко способнитѣ и практични хора, които имаме.

Герджиковъ и Янколовъ тоже не приематъ прѣдложението на Салабашева, понеже е непрактично колкото добро и да е на теория. Послѣдний прѣдлага да ся почне разискванието на 2 часть отъ законопроекта.

Юруковъ настоява на прѣдложението си.

Хакановъ го намѣрва умѣстно, но несвоевременно. Той прѣдлага да ся разиска законопроекта и на края само да ся тури една статия, която да разширява, тѣй да ся каже, числото на чиновницѣ кога нужда ся окаже.

Ив. Ст. Гешовъ мисли, че както Събранието опрѣдели заплатитѣ на чиновницѣ, тѣй схщо трѣбва да опрѣдели и числото имъ.

Величковъ не разбира, че да ся опрѣдѣлятъ щатоветѣ ще каже да не ся допуца прибавянието на единъ пи-аръ въ нѣкоя канцелария, но че цѣльта, която ся гони, е да ся тури извѣстна граница, да ся умали числото на чиновницѣ тѣй щото да не чакатъ да имъ ся дава занятие като милость.

Маджаровъ забѣлѣжава, че въпросътъ ся заключава въ това, може ли ся опрѣдели точно гдѣ колко чиновници сж потрѣбни. Въпросътъ е лесенъ за Директоритѣ, които най добръ знаятъ отъ всѣкого колко чиновници имъ трѣбватъ за да ся вършатъ редовно дѣлата на отдѣлитѣ имъ. За това той прѣдлага да ся прѣпорѣчи на правителството, което не ся е показало съвсѣмъ раскошно въ назначаване на служба, да опрѣдели числото на чиновницѣ, но да не ги увеличава безъ нужда.

Хакановъ поддържа да се разискватъ щатитѣ като часть отъ законопроекта за заплатитѣ, защото, ако ся тѣ не опрѣдѣлятъ, ще ся създадатъ нови служби, отъ които чиновницѣ, благодарение на Органическия Уставъ, не ще можтъ да бждатъ извадени, понеже за да бждатъ отчислени трѣбва да бждатъ по първо осждени. Обратно на възгледоветѣ на Маджарова, той мисли, че правителството е било доста раскошно съ назначението на чиновницѣ.

Св. Тилевъ не вижда причина за неопрѣдѣление въ тоя законопроектъ щатитѣ, кога директоритѣ присѣдствуваха на изработванието имъ.

Директорътъ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла казва, че прѣзъ всичкото разисквание върху заплатитѣ, правителството остави Събранието свободно за да не ся каже, че е упражнило влияние на рѣшението на Събранието; като е думата за щатитѣ, продължава той, считамъ за длѣжност да ява, че щатитѣ сж въпросъ фактически, практически, а не законодателенъ, т. е. траенъ неизмѣняемъ както е аконътъ. Фактически, практически въпросъ зависи отъ нуждата и ся мѣни спо-

рѣдъ нея. И понеже не може да се опрѣдѣли сега колко чиновници малки и голѣми сѣ нуждни на една канцелария, нека законопроекта на Съборието за заплатитѣ да остане като законопроекта на правителството т. е. да се ограничи само въ видовѣтъ на чиновницитѣ, безъ да се занимава съ числото имъ, което да се опрѣдѣли въ законопроекта за бюджета, — законопроектъ, който подтѣжи на измѣнение ако Обл. Съборание или Постоянный Комитетъ мислятъ, че измѣнението е нужно.

Герджиковъ мисли, че не остава освѣнъ да се послѣдва мнѣнието на Директора на Вжтрѣшнитѣ Дѣла, да се разискватъ щатитѣ въ законопроекта за бюджета.

Папазоглу подкрѣпя мнѣнието на Маджарова да се остави на директоритѣ да опрѣдѣлятъ колкото чиновници намѣратъ за нужно, понеже е увѣренъ, че тѣ не ще злоупотрѣбятъ свободата, която имъ се дава.

Величковъ, като разяснява, че увеличението на чиновницитѣ ще състои въ прибавянието на писари и други подобни канцеларски чиновници, прѣдлага да се асигнова кредитъ за добавянието на такива чиновници. Спорѣдъ него въпросътъ се заключава въ това да се избаѣи страната отъ чиновническата клика, зло, което отиватъ работитѣ по ветхому, скоро ще сполѣти Областѣта. При това той мисли, че било че щатитѣ се разискватъ въ бюджетопроекта, било въ законопроекта за заплатитѣ, до една година не могатъ да станатъ измѣнения.

Найденевъ сподѣля до нейдѣ възгледовѣтъ на Величкова, но приема прѣдложението на Юркова да се турятъ щатитѣ въ законопроекта по причината, която той каза и понеже нѣма опасностъ правителството да злоупотрѣби, понеже Областното Съборание или Постоянный Комитетъ ще го контролиратъ.

Салабашевъ казва, че мнѣнията на Величкова и Найденева не различаватъ защото единий прѣдлага да се опрѣдѣлятъ щатовѣтъ за една година, другий да се разискватъ тѣ въ бюджета; за това ги сподѣля и прѣдлага да се вкаратъ щатитѣ въ бюджетопроекта като частъ отъ рапорта на бюдж. комиссия, и да се пристѣпи тутакси къмъ разискванието на щатовѣтъ.

Ив. Ст. Гешевъ не иска да се свързва правителството, но да не се турятъ излишни чиновници; по това съображение необходимо е да се опрѣдѣли едно извѣстно число чиновници. Въпросътъ е сега: гдѣ да се опрѣдели това число, въ бюджетопроекта ли, или въ законопроекта за заплатитѣ. Той прѣдпочита мнѣнието на директора Кръстевича, защото то е задлжително само за една година.

Кесяковъ желае да се даде право на Постоянный Комитетъ да уголѣмява кредититѣ за расходъ и прибавя чиновници кога потрѣба.

Величковъ забѣлѣзва, че желанието на Кесякова е прѣдвидено въ Органически Уставъ.

Прѣдложението на Юркова се гласува и приема. Слѣдъ едно кратко разискване, гласуванieto на законопроекта за заплатитѣ се опрѣдѣля за идущето засѣдание.

Странски мисли, че разискванието на щатитѣ може да стане тутакси.

Вълковичъ забѣлѣзва, отъ страна на Шмидта, че, ако сега се разискватъ щатовѣтъ, биланситѣ ще станатъ много трудни, понеже бюджетопроекта е раздѣленъ на акции.

Д-ръ Странски казва, че бюджетарната комиссия е успѣла да надвие на тия мжнотии въ своя билансъ, като се е водила отъ суммитѣ прѣдставени въ

правителственият законопроектъ за бюджета, както и отъ ония сумми, които тя сама представя.

Приема се отпущъ отъ 10 минути по предложението на Д-ръ Странски.

Прѣдсѣдателятъ прѣдлага да се натовари бюджетарната коммисия да прѣдстави билицъ, въ който да минатъ и израсходванитѣ сумми на правителството, и новитѣ сумми спорѣдъ новитѣ заплати, за да може разискванието на бюджета да стане всестранно.

Прѣдложението се приема отъ Събранието.

Пристъпва се къмъ разискванието на законопроектитѣ, прѣдставени въ прѣд-последното засѣдание отъ докладчика на бюджетарната коммисия.

Секретарьтъ прочита рапорта на бюджетарната коммисия.

1-й законопроектъ за издаването на съкровищни заповѣди за брой (вексели) до допълнение на 40,000 лири, отбѣснатъ отъ бюджетарната коммисия, се оттегли отъ правителството, понеже приходитѣ на десѣтка и на акциза дали една върхунина отъ 40,000 лири (ржкоплѣскание).

2-й законопроектъ за снѣманнето отъ условнопостѣпившитѣ 20,000 лири и записванието имъ въ държавнитѣ сумми, се прочита заедно съ поправката на бюджетарната коммисия.

Сѣбранието приема въ внимание законопроекта.

Секретарьтъ прочита заглавието на законопроекта.

Д-ръ Владо забѣлѣзва, че коммисията не е имала право да прави условнопостѣпившитѣ сумми на държавни, защото тя пари сж повечето отъ приходитѣ на недвижимитѣ имущества принадлежащи на турцитѣ.

Хакановъ казва, че Д-ръ Владо не разбира какво прѣдлага бюджетарната коммисия; тя прѣдлага тѣзи пари да станатъ държавни, за да се раздадатъ на бѣднитѣ, безъ различие на народностъ. Освѣнъ това, прибавя той, не се знае до колко ще успѣе Д-ръ Владо да докаже, че условнопостѣпившитѣ пари, напримѣръ въ Ески-Загра, принадлежатъ само на турцитѣ, когато голѣмо количество отъ тия пари е отъ продажба на мѣдъ, а извѣстно е, че въ Ески-Загра нѣма турци казанджии.

Янкуловъ рѣпортува рѣшението на бюджетарната коммисия, понеже не прави различие на вѣри и народности и, освѣнъ това, понеже се показва щедра къмъ страждующитѣ бѣжанци.

Наумовъ казва, въ възражение на Д-ръ Владо и подкрѣпление Хаканова, че богатствата на разоренитѣ градове Стара и Нова-Загора, Казанлъкъ, Чирпанъ, ограбени отъ турцитѣ при първото имъ оттегляние, бѣха изоставени отъ тѣхъ при второто имъ забѣгване. Руската администрация ги продаде и паритѣ записа въ условнопостѣпившитѣ сумми.

Директорьтъ на Просвѣщението съобщава, че тия количества фигуриратъ въ книгитѣ на бившата администрация подъ названието: „сумми произходящи отъ стокитѣ на забѣгналитѣ турци“, за това и правителството ги остава подъ това название, а не че иска да каже, че тѣ сж приходи отъ имуществовата само на мюсюлманското население.

Златаровъ казва, че прѣдъ видъ на малкото количество, което е до сега засвидѣтелствувано отъ условнопостѣпившитѣ сумми, при всичко, че повечето бѣжанци сж възвърнаха, бюджетарната коммисия, вмѣсто 20,000 лири, взема 30,000

за въ държавнитѣ приходи. Той обяснява, че съображенията, които се диктували записването на една частъ отъ условнопостъпившитѣ сумми въ държавнитѣ, сж слѣдующитѣ: турцитѣ, като забѣгнаха, мѣжду други имущества оставиха и жита, които бившата администрация раздаде на бѣдното население, съ задължение да ги върнатъ на идущата жетва, задължение, което по извѣстни всѣкому причини не може да се изпълни. Мѣжду това се завръщатъ притежателитѣ на хранитѣ и си ги искатъ. Нѣ настоящата администрация, като не е отговорна за дѣлата на бившата нѣмаше какво друго да направи освѣнъ да вземе отъ условнопостъпившитѣ доходи и да заплати храната на турцитѣ.

Д-ръ Владо настоява, че въ законопроекта е писано за недвижими имущества, а ако е злѣ прѣведено въ гръцкото, то не е негова грѣшка; нѣ е помислилъ за длъжностъ своя да привлече вниманието на Събранието, за да не би да се прѣтълкува това отъ свѣта.

Шейхъ Ефенди пита Шмидта, тия пари на турцитѣ ли сж, или сж на разни народности.

Д. Аргиряди казва, че слѣдъ думитѣ на Д-ръ Владо, не остава, спорѣдъ него, освѣнъ да приеме Събранието поправката на комиссията, която се е приела отъ нея, вслѣдствие на съображения полезни и за бѣдното вообще население и за правителството.

Събранието приема въпросътъ за исчерчанъ.

Поправката на бюджетарната комиссия, относително до заглавието на законопроекта, се приема.

1-й членъ отъ законопроекта се приема безъ измѣнение.

Прочита се 2-й членъ.

Ив. Ст. Гешовъ мисли, че, като се дадатъ тѣзи 30,000 лири и другитѣ 10,000 на бѣднитѣ, трѣбва да се тури тукъ една алинея, която да ограничи съмнителнитѣ претенции на бѣжанцитѣ относително до искове, за които настоящето правителство не е отговорно, като за раздадени исполицы и пр.; тѣй щото да се избави правителството отъ непрѣстанни главоболия, които много прѣчатъ на правилнитѣ ходъ на администрацията.

Хакановъ по начало подкрѣпя мнѣнието на Гешова, нѣ мисли, че то трѣбва да образува отдѣленъ членъ.

Директорътъ на Просвѣщението намѣрва заблѣжката на Ив. Ст. Гешовъ умѣстна, само че тя трѣбва да се прѣдвиди въ бюджета, гдѣто се отпущатъ 40,000 лири помощъ за бѣднитѣ.

Шейхъ Ефенди казва, че има разлика; тука се прѣдлагатъ мѣжду 20000 лири помощъ на бѣднитѣ, и други 42000 лири въ бюджета. Иск. прочее, разяснения.

Ив. Ст. Гешевъ настоява на мнѣнието си, като казва, че правителството не е благотѣлно завѣденіе за да даде тѣзъ 40000 лири на бѣднитѣ, безъ нѣкое условие. На всица ни е извѣстно, продължава той, че цѣлата почти администрация въ Источна Румелия не се занимава съ друго, освѣнъ съ расправянието на такива искове, удовлетворението на които не записи отъ настоящето правителство, което въ сжщностъ ни най малко не е отговорно, че исполицата на едно турско село, напримѣръ, се е раздала отъ бившата администрация на други бѣжанци, които оставиха жилищата си въ Адрианополскій Санджакъ и побѣгнаха слѣдъ

императорскитѣ русски войски. Исполицата раздадена, разбира се, че не съществува и правителството е въ невъзможност да я възвърне. Нъ на мѣсто нея, ще даде пари въ помощъ, и достатъчно количество: 40000 лири. Не трѣбва ли, прочее, да се прѣкъснатъ всѣкакви други искове, освѣнъ засвидѣтелствуванитѣ и припознати отъ настоящето правителство? Ако не стане тъй, Гешовъ мисли, че управлението никога нѣма да се отърве отъ тия главоболия.

Кръстевичъ забѣлѣзва, че не се касае до размѣнение на сумми, а се касае до спечелване на приходи, за което нѣщо се изискватъ мотиви отъ тоза и закон опроектъ. Колкото до количеството, то е работа на бюджетопроекта и за това той мисли, че мнѣнието на Гешова е умѣстно и трѣбва да се вземе въ внимание, кога се разисква бюджетъ.

Ив. Ст. Гешовъ, вслѣдствие на това, си оттегля прѣдложението, като се убѣждава, че може да се направи то и при разглѣжданieto на бюджета.

2-ий членъ се гласува и приема безъ поправка.

Прочита се 3-ий членъ, прочита се и приема се както си е, подиръ едно кратко разискване, подигнато отъ Маджарова, че прѣдложението на Гешова може да се вмѣсти въ тоя членъ, — прѣдложение не подкрѣпено отъ Събранието.

Разискванието членъ по членъ се свършва. Събранието рѣшава гласуването на проекта да стане въ идущето засѣдание.

Секретарьтъ прочита 3-й законопроектъ, за издаването на съкровищни бонове до допълване на 60,000 лири, както и поправката на бюджетарната комиссия.

Прѣдсѣдателътъ се ползува отъ 15 членъ на Правилника отстъпва прѣдсѣдателското мѣсто на подпрѣдсѣдателя Странски, за да искаже своето мнѣние по прѣдстоящия въпросъ. Той казва, че думата съкровищни бонове не трѣбва да ни измами относително до естеството на тоя законопроектъ. Той не е друго, освѣнъ законопроектъ за заемъ. И защо се иска тоя заемъ? За да се направятъ съ него аванси, сир. заеми на бѣдни земледѣлци и общини. Нъ какво би рекло Събранието, пита Ив. Ев. Гешовъ, ако чуеше за единъ човекъ, който нѣма да си покрие своитѣ разноси, че прави заемъ, за да заеме на други бѣденъ? Това ни се прѣдлага и намъ да направимъ. Гешовъ не е противенъ да се направятъ аванси, стига само нашитѣ приходи да го дозволятъ, и мисли, че финансовото ни положение не е до тамъ отчаянно, щото да загубимъ всяка надѣжда, че ще можемъ отъ приходитѣ си да направимъ нѣкои аванси на земледѣлцитѣ и общинитѣ. Гешовъ казва, че да покриемъ дефицитътъ си отъ 230,000 тур. лири, ние имаме вече 40,000 т. л., върхунина на приходитѣ, 40,000 т. л. остатъкъ отъ ланшното управление, 30,000 отъ условнопостъпившитѣ, 40000 л. т. економии отъ милицията, 20,000 отъ гражданското вѣдомство — всичко 170,000 т. лири, та ни оставатъ само 60,000 т. л. да намѣримъ, които говорительтъ мисли, че трѣбва да се поискатъ отъ данъка възъ недвижимитѣ не земледѣлчески имущества, и отъ налога възъ дохода, които данъци сж и праведни, и ще съставятъ едно удовлетворение на земледѣлческото население, самото, което отъ двѣ години на самъ плаща прями данъци. Нъ като не иска още да вземе отговорността да прѣдложи отхвърлянето на тоя законопроектъ, догдѣто бюджетарната комиссия не е прѣдставила още своето дѣло свършено и окончано, той прави слѣдующето писмено заявление: „Областното Събрание рѣшава да отложи разискванието на законопроекта за издаването на съкровищнитѣ бонове

до дотѣмъние на 60,000 т. лири, до окончанието на дѣлата на бюджетарната коммиссия и минува на дневний редъ“.

Прѣдложението ся гласува и единодушно приема.

Пристихва се къмъ 3-ий въпросъ отъ дневний редъ — запитванието на Наумова, относително оставката на единъ онеправданъ офицеръ.

Наумовъ казва, че запитванието му се отнася до спора, възникналъ между офицера Гуджева и Командира на Пазарджикската дружина, вслѣдствие на който споръ, по причина на неудовлстворение на честь, Гуджевъ си далъ оставката. Принудемъ съмъ, продължава Наумовъ, да въздържа запитванието си, и като го приврѣменно оттеглямъ, моля Комендантина на милицията да ся распореди за разглежданието изново дѣлото на Гуджева, за да не стоятъ такива случки причина да загубваме достойнитѣ си и честни офицери.

Пристихва ся къмъ 4-ий въпросъ отъ дневнй редъ, запитванието на Кесякова относително неприсѣдиненитѣ до сега села на областта.

Кесяковъ обяснява, че, спорѣдъ негови частни свѣдѣния, 11 села отъ Рупчосъ и Доспатъ още не сж прѣдадени, при всичко, че турската войска ги е отдавна изпразднила, и иска да знае причинитѣ на това.

Кръстевичъ отговаря, че главната причина на сегашното неприсѣдинение на нѣкои села, е нѣманието картата на пограничната коммисия, която не прѣди скоро само си е свършила дѣлото. Натоваренъ да узнае дали прѣдставенитѣ отъ Кесякова села принадлежатъ на Областта, технический отдѣлъ на Общитѣ Сгради не може да види гдѣ оставатъ тия села, понеже 5—6-тѣ села отъ Рупчоската околия не ся намѣриха записани въ пограничната карта, която ни проводи турското правителство. Техническиятъ отдѣлъ прибѣгна тогава до картата на австрийский щабъ и, по мѣстоположението, можа да заключи, че расположенитѣ отъ самъ заграничнй връхъ принадлежатъ на Областта. Това е, което ся знае, но правителството увѣржава Областното Събрание, че ще се погрижи да узнае, кои отъ тия села сж на Областта, и ще вземе слѣдъ това мѣрки за присѣдинението имъ.

Величковъ иска да знае, скоро ли ще ся присѣдинятъ селата отъ Кърджалийската Околия: Даламдаръ и 5 други, за които ся чува, че желяели да влезатъ въ състава на Румелия.

Директорътъ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла отговаря, че прѣдъ видъ на неподчинението на една часть отъ Кърджалийскитѣ села, частний правителственний Съвѣтъ рѣши въ едно отъ засѣданията си да употреби съ непокорнитѣ миролюбива политика, отколкото сила. Като ся извѣсти правителството, че замѣстяванието на Околийскй Началникъ съ другъ ще способствува за умиротворението на селата, смѣни първий началникъ. Слѣдствията сж още неизвѣстни, но вѣрва ся, че цѣльта на правителството ще ся постигне.

Кесяковъ намѣрва отговора неоудовлетворителенъ. Има, казва той, десетина дни откакъ е направено запитванието; прѣзъ това врѣме можеше да ся испрати единъ куриеръ по границата за да види, кои села гдѣ ся падатъ.

Вълковичъ казва, че прѣдложеното отъ Кесякова срѣдство е добро, но за да ся разбере, кои села оставатъ въ Румелия, кои въ Турция, куриерътъ трѣбва да бжде географъ и снабденъ съ точна погранична карта, каквато сега за сега нѣмаме.

Златаревъ забѣлѣзва, че ни Директорътъ Кръстевичъ, ни Величковъ сж

разумѣли добръ работата. Шесттъ села, за които говори Величковъ, ся даватъ на Х.-Елеската Околия, но тѣхъ ги управлява Дарждерелскій каймакаминъ. Тия села сж подали на правителството ни прошение, че искатъ да бждатъ управляеми отъ него.

Директорътъ Кръстевичъ казва, че такива прошения не сж постъпвали.

Реджебъ Ага казва, че дали прошения и, че кметовѣтъ били дошли тука нарочно за това.

Аргириади пита, село Михалково, като е на Источра Румелия, защо да не е престанало да плаща данъци на Турското Правителство, а не на нашето Румелийско съкровище.

Величковъ казва, че е доволенъ отъ взетитѣ отъ правителството мѣрки за подчинението на Кхрджалийскитѣ села и че той направилъ запитваниято си съ цѣль да види, грижи ли ся правителството за прѣдаването на неподчиненитѣ села.

Кесяковъ му ся види странно дѣто не ся е взело въ внимание, че има повече отъ една околия загубена за Областѣта, на която селата сж распилени тукъ — тамъ.

Д-ръ Вълковичъ обяснява на Кесякова, че нищо не е загубено и въ кратко врѣме всичкитѣ неприсѣдинени до сега села ще влѣзжтъ въ Румелия.

Хакановъ казва, че въпросътъ ся обясни и вѣрва, че Кхрджалийскій депутатъ, кога ся завърне въ околията, си ще обясни на населението правдинитѣ, които му ся даватъ.

Въпросътъ ся приема за исчерпанъ.

Пристѣпва ся къмъ 5-й въпросъ, за състава на милицията. Воденчаровъ прави слѣдующето писмено прѣдложение:

1-во Областната жандармерия да ся състои отъ 1000 души, отъ които 400 к. и 600 пеши.

2-ро Жандармерията да е подъ непосредственото распорѣждане на префектитѣ и околийскитѣ началници.

3-то $\frac{3}{4}$ отъ жандармерията да ся зематъ отъ най честнитѣ и способни милиционери, а $\frac{1}{4}$ отъ мѣстнитѣ жители.

Хакановъ не сподѣля мнѣнието на Воденчарова, относительно до численността на жандармерията, защото, при всичко що ся казва, че имаме многочисленна жандармерия, въ сжщностъ жандармитѣ не сж много, тѣй напримѣръ въ Ески-Загорската префектура тѣ сж въ недостатъчно число. Той мисли, че въпроса на жандармерията състои въ нейнитѣ отношения съ гражданскитѣ власти. Трѣбва да ся направи тѣй, щото съвсѣмъ като ся запази достоѣйствието на офицеритѣ на жандармерията, да ся удовлетворжтъ и гражданскитѣ власти, и това може да стане, като ся даде властъ на префектитѣ въ извѣстни случаи да располагатъ прямо съ жандармерията, защо иначе до гдѣ офицерътъ казва на жандаринитѣ, че нѣма други началникъ освѣнъ него, работитѣ ще отиватъ тѣй злѣ, както си отивали до сега.

Маджаровъ казва, че 600 жандарми сж съвсѣмъ малко за да запазятъ тишината и реда, а желателно е да ся удовлетворяватъ исканията на префектитѣ, да имъ ся положатъ повече жандарми всякой пѣтъ кога тия искания сж основни. Колкото до отношенията на офицеритѣ съ гражданскитѣ чиновници, тѣ сж затруднени отъ дѣто първитѣ не четатъ Устава, за да си научатъ длѣжноститѣ; всяка неприятностъ и всѣкой антагонизмъ би исчезналъ ако тѣ разбираха прѣдписанията на 457 членъ отъ Statut Organique.

Д-ръ Вълковичъ съобщава, че отношенията на офицеритѣ съ гражданскитѣ власти отъ день на день ставатъ по примирителни. Той добавя, че отношенията на жандармерията съ гражданскитѣ власти сж точно опрѣдѣляватъ отъ 457 членъ на Устава.

Матакиевъ иска да каже, че неисправността на жандармерията зависи отъ това, че тя не ся занимава исклучително съ своитѣ длѣжности, които сж пазянieto на тишината и мира, а изпълнява често чисто граждански длѣжности, които ся отнасятъ до сѣдебната и селската полиции. Той вѣрва, че като ся устроятъ тия полиции въпросътъ за жандармерията ся рѣшава.

Воденчаровъ вѣрва, че, ако жандармерията е подъ прямитѣ распорѣждения на префектитѣ, 1000 души жандарми стигатъ, и отъ това излиза една печала отъ 20,000 лири за общественний ковчегъ.

Странски прѣдлага да ся прѣпрати прѣдложението на Воденчарова до секциитѣ.

Г. Груевъ мисли, че въпросътъ не е за секциитѣ, защото е тѣсно свързанъ съ бюджета.

Величковъ прѣдлага слѣдующето писменно прѣдложение: Областното Събрание, като прѣпорѣчва на правителството да вземе мѣрки, щото за напредъ никой граждански чиновникъ да не употрѣблява за слуга жандаринъ, минава на дневний рѣдъ.

Разискванието, относително гдѣ да ся разглѣда прѣдложението на Воденчарова, ся продължава мѣжду Воденчарова, Маджарова и Найденова.

Събранието отлага въпроса за идущето засѣдание, което ще стане утрѣ.

Кесяковъ иска изяснения отъ Директора на Финансиитѣ, истина ли е, че държавнитѣ ни пари ся държатъ въ отоманската банка.

Директорътъ Шмидтъ, чрѣзъ Директорътъ на Просвѣщението, иска да му ся даде срокъ за да отговори на тоя въпросъ, който е тѣй важенъ.

Просимий срокъ ся дава.

Кесяковъ казва, че има да направи утрѣ прѣдложение касателно нуждата на единъ законопроектъ, който да опрѣдѣлява длѣжноститѣ на чиновницитѣ.

На дневенъ рѣдъ за идущето засѣдание сж слѣдующитѣ въпроси:

1-во. Гласуването исцѣло на законопроекта за заплатитѣ.

2-ро. Гласуването исцѣло на законопроекта, разрѣшающъ взиманието на 30,000 л. т. изъ условнопостѣпившитѣ сумми и записванието имъ въ държавнитѣ приходи.

3-то. Прочитанието рапорта на секционната коммисия за законопроектътъ на санитарната часть.

4-то. Прѣдложението на Воденчарова, относително до състава на жандармерията,

5-то. Прѣдложението на Папазоглу, относително до вечерни засѣдания.

6-то. Запитванието на Кесякова за Отоманската Банка.

7-мо. Прѣдложението на Кесякова за законопроектъ, опрѣдѣляющъ длѣжноститѣ на чиновницитѣ.

Засѣданието се затваря часа въ 6, подиръ пладнѣ.

Прѣдсѣдатель: **Ив. Ев. Гешовъ**

Подпрѣдсѣдатели: { Д-ръ Стамболский
 { Д-ръ Странский

Секретари: { Ив. Ст. Гешовъ
 { Саллабашовъ